

La plimbare printre stele

Emilia Plugaru

Îmi iau visul de căpăstru
Și pornesc cu el la drum.
Am ajuns până la stele,
Suntem buni amici acum.

Ne jucăm și ne dăm huța
Pe-o steluță mică, mică.
E atât de sus, dar mie
Nici un pic nu-mi este frică.

Obosit de-atâta scrânciob,
Merg spre stele să le zic:
Noapte bună, hai, steluțe,
Mai dormiți și voi un pic.

Mie-mi este dor de casă.
Unde e căsuța mea?
Vai de mine, ce ne facem?
Și Pământul e o stea!

Oare cum îl vom găsi?
Ceru-i doldora de stele,
Toate-s mici și luminoase,
Toate seamănă-ntre ele.

Deodată o steluță
Clipocește, bag de seamă,
Cu lumina ei albastră,
Face semne că ne cheamă.

Face semne să ne ducem,
Să-i venim în ospeție.
Plec cu visul într-acolo,
Înspre steaua sinilie.

Observăm că steaua noastră
E Pământul, ne-a găsit
El pe noi și-acum ne strigă:
- Copilași, bine-ați venit!